

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12P/157/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821202822
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Svičinová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7821202822.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Antóniou Svičinovou, vo veci starostlivosti súdu o mal. dieťa: T. H. C., A.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Ústredím práce sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave, 048 01 Rožňava, Šafárikova 112, dieťa rodičov: matka - L. C., A.. XX.XX.XXXX, W. H., Š. XXX/XX, zast. JUDr. Martina Vnenčáková, advokát so sídlom Rožňava, Čučmianska dlhá 7, a otec - U. W., A.. XX.XX.XXXX, W. H. XX, na návrh otca, v konaní o zníženie výživného, takto

rozhodol:

I. Návrh otca na zníženie výživného zamietam.

II. Mením rozsudok Okresného súdu Rožňava sp.zn. 7P/279/2011 - 51 zo dňa 8.12.2011 vo výroku o výživnom tak, že zvyšuje výživné zo strany otca U. W., A.. XX.XX.XXXX, na maloletého T. H. C., A.. XX.XX.XXXX, zo sumy 150,00 eur na sumu 210,00 eur mesačne, ktoré je otec povinný uhrádzať vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca vopred, do rúk matky, počnúc dňom 01.10.2021.

II. Dlžné výživné za obdobie od 01.10.2021 do 25.11.2021 v sume 120,00 eur sa otcovi povoľuje splácať v mesačných splátkach po 50,00 eur spolu s bežným výživným, pod hrozbou straty výhody splátok.

III. Matke priznávam nárok na náhradu trov konania voči otcovi v rozsahu 100 %.

IV. Otec je povinný zaplatiť matke trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 327,12 eur k rukám právnej zástupkyne JUDr. Martiny Vnenčákovskej, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Otec návrhom doručeným súdu dňa 06.10.2021 žiadal znížiť výživné na maloletého, keďže sa natrvalo vrátil zo zahraničia a nepracuje. S novou partnerkou má dve ďalšie deti. Ako dôkazy označil a predložil Oznámenie ÚPSVaR RV o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňa 24.09.2021.

2. Podaním zo dňa 27.10.2021 sa k návrhu otca vyjadrila matka prostredníctvom právneho zástupcu. Uvádza, že návrh považuje za nedôvodný a nepreukázaný. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 7P/279/2011 zo dňa 05.01.2012 súd zaviazal otca prispievať výživným na maloletého sumou 150,00 eur. Od toho obdobia prešlo takmer 10 rokov. Z uvedeného dôvodu sa matka maloletého protinávrhom domáha zvýšenia výživného na maloletého na sumu 210,00 eur mesačne. Svoj návrh dôvodí tým, že maloletý navštevuje strednú školu, čím sa na neho zvýšili výdavky. Matka maloletého je opatrovatelkou zamestnanou Mestom Rožňava, s čistým príjmom cca 500,00 eur. Medzi mesačné výdavky zaradila: bývanie 261,78 eur, inkaso 55,00 eur, internet 13,90 eur, TV 10,00 eur, komunálny odpad 50,00 eur ročne. Mesačné výdavky na maloletého sú: doprava do školy 16,80 eur, školské pomôcky 115,00 eur/

rok, vitamíny 17,00 eur, oblečenie, obuv 500 eur za minulý rok, drogéria 20,00 eur, strava cca 150,00 až 200,00 eur, vreckové cca 60,00 eur, ďalšie výdavky, ako napr. školské výlety. V súhrne to predstavuje sumu 420,00 eur mesačne. Okrem toho maloletý sa venuje odboru Informačné a sieťové technológie a v blízkej dobe bude potrebovať kvalitnejší fotoaparát.

3. Otec doplnil návrh o zníženie výživného svojimi príjmami a výdavkami nasledovne: príjmy nemá, mesačné výdavky sú elektrina - 43,50 eur, plyn - 33,90 eur, benzín - cesta do škôlky, nákup, internet 21,38 eur, ďalej strava, kozmetika a pod. Ďalej predložil záznamy o jeho zdravotnom stave, pričom uvádza, že sa liečil v Í., žiaľ neúspešne kvôli pomalému zdravotnému systému. Preto zdravotné problémy rieši na X.. Momentálne je na úrade práce, kde sa bol nahlásiť pre dávky v hmotnej núdzi. Predložil potvrdenie Sociálnej poisťovne o dávke v nezamestnanosti dňa 05.10.2021. Predložil lekárske nálezy chirurgickej ambulancie.

4. V ďalšom podaní otec dopĺňa dôvody, pre ktoré podal návrh. Uvádza, že jeho finančná situácia a rodinné pomery sa zmenili. V roku 2018 sa mu narodila dcéra. Už niekoľko rokov má problémy s ramenom. V roku 2019 sa to zhoršilo natoľko, že musel podstúpiť niekoľko vyšetrení, kde mu bola stanovená diagnóza kalcifikácia ramenného kĺbu a podstúpil operačný zákrok, ktorý si hradil sám. Po zákroku sa bolesť vrátila a zamestnávateľ ho prepustil. Dovtedy pracoval ako mäsiar na bitútku. K jeho zdravotnému stavu sa pridružili ďalšie problémy (gastrointestinálne krvácanie). V roku 2020 sa mu narodil syn. Jeho synovi bola diagnostikovaná kraniostenóza. Prvú operáciu syn absolvoval v X. Í.. Následne sa s rodinou rozhodli vrátiť na X.. Keďže svoje úspory použil na platenie účtov, výživného a na živobytie, odišli bývať k jeho otcovi. Uvádza, že výživné platil vždy a v sume, ktorá mu bola určená. Žiada, aby súd vzal v úvahu aj jeho dve ďalšie vyživovacie povinnosti.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil listinné dôkazy, a to rodný list maloletej, správu kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov, súdom vyžiadané správy, ostatný spisový materiál a zistil takýto skutkový a právny stav:

6. Otec na pojednávaní konanom dňa 25.11.2021 uviedol: návrh som podal z toho dôvodu, že som mal zdravotné problémy, chodievam po rôznych vyšetreniach s ramenom. Napriek tomu, že tieto problémy mám už dlhodobo, snažil som sa stále pracovať, ako som aj zasielal výživné. Problémy nastali v roku 2019, kedy sa mi narodil aj ďalší syn. Moje zdravotné problémy sa začali zhoršovať, aj môjmu ďalšiemu synovi bola stanovená diagnóza - kraniostenóza, museli sme zaplatiť len za operáciu 90.000,00 eur. Ja sám som absolvoval dve operácie. V zahraničí som si už s týmto svojim zdravotným stavom nevedel nájsť prácu, v podstate sme žili z toho čo som mal naštrené nejaké finančné prostriedky. V súčasnosti nemám žiadny príjem. S rodinou žijeme iba z rodičovského príspevku mojej partnerky u môjho otca. Ja som pracoval v zahraničí od roku 2004 ako mäsiar, kde som mesačne zarábala asi 1.600,00 libier. Na X. som sa vrátil v septembri 2021, avšak posledný rok som už bol na PN. Môj príjem bol 96,00 libier týždenne. V súčasnosti som evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Už asi tri aj pol týždňa som na PN, avšak nemám žiaden príjem.

Na otázky právnej zástupkyne matky navrhovateľ uvádza: Uvedte ako došlo k ukončeniu Vášho pracovného pomeru v zahraničí: keďže som mal zdravotné problémy a nevedel som sa vrátiť do práce, dal som výpoveď a odišiel. Aktuálne poberáte dávku v nezamestnanosti z Í. H.: nie. Nežiadali ste o túto dávku: ja som sa o tom dozvedel až keď som prišiel sem a naspäť sa už teraz neviem vrátiť. Na tunajšom úrade ste sa informovali ohľadne tejto dávky: áno, informoval som sa, tam mi povedali, že prečo som sa nezaregistroval v Í., ja som o tom však vôbec nevedel.

Právna zástupkyňa matky uvádza: K uvedenému podotýkam, že nárok na dávku v nezamestnanosti vznikol otcovi určite v X. Í., napriek tomu, že vystúpilo z EÚ.

Na otázky právnej zástupkyne matky navrhovateľ uvádza: Ste vlastníkom nehnuteľnosti, motorového vozidla, aké sú vaše úspory na účte: vlastním auto, rok výroby 2006 a žiadne majetky nemám, ani účet, lebo mi tam nemá čo chodiť. Kedy ste naposledy boli v kontakte so svojim synom: neviem, asi dva alebo tri roky dozadu. Stretli sme sa u policajtov, keď som si vybavoval vodičský. Párkrát som mu písal k narodeninám. Viete o tom predložiť nejaký dôkazy: mal by som to mať v Messengeri. Aké sú vaše obmedzenia v súvislosti s vašimi zdravotnými ťažkosťami: mám zlomený malíček na ľavej ruke, neviem si nájsť prácu. Čo sa týka pravej ruky, tam mám problémy s ramenom, neviem ani svojho chlapca zobrať na ruky, ak ho vezmem, tak neviem v noci spať od bolesti. Po príchode zo zahraničia zaujímali ste sa o voľné pracovné ponuky: hľadal som si ponuky práce, dokonca mi volali z úrade práce, avšak keďže som si zlomil malíček, nemohol som ísť pracovať. Mal som byť mäsiar v predajni. Čo ste vyštudovali: za

mäsiara. Podľa neoficiálnych zistení, matka má vedomosť, že ste mali záujem po príchode na územie SR podnikat' a otvoriť si mäsokombinát: to nie je pravda.

7. Právna zástupkyňa matky na pojednávaní konanom dňa 25.11.2021, protinávrhom uviedla: v krátkosti si dovoľím vyjadriť sa aj k návrhu otca, ktorý je predmetom dnešného konania. Matka považuje predložený návrh otca za nedôvodný a neodôvodnený, ako to vyplynulo aj z výsledkov dnešného konania. Otec sa sám vzdal výhodnejšieho zamestnania, nemá snahu riešiť zlepšenia svojej životnej situácie a nemá snahu komplexne riešiť túto situáciu. V krátkosti si dovoľujem dať do pozornosti súdu a zúčastneným osobám na dnešnom pojednávaní judikát KS v Prešove z 21.11.2019 sp.zn. 21Cop/81/2019, citujem: „Pokiaľ rodič plánuje zmenu zamestnania, zmenu bydliska, alebo počtu vyživovacích povinností, musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plne žiadnym spôsobom neohrozil, a to ani do budúcnosti, so zreteľom na predpoklad zvyšujúcich potrieb oprávneného dieťaťa v súvislosti s jeho vekom, rastom a štúdiom. Zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, by malo byť len výnimočné a založené len na objektívnych dôvodoch. V opačnom prípade by zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné sa živiť znamenalo posunúť zodpovednosť povinného rodiča na zdravie a život dieťaťa na druhého rodiča, ktorý sa osobne o dieťa stará a dobrovoľne si takouto formou plní vyživovaciu povinnosť k maloletému.“ Na podanom protinávrhu matka maloletého trvá, žiada zvýšiť výživné na hodnotu 210,00 eur mesačne s tým, že pri výpovedi klientky budeme preukazovať výšku príjmov. Zároveň žiadame zaviazat' otca aj k úhrade dlžného výživného za mesiac november 2021, ktoré ani k dnešnému dňu neuhradil. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu si dovoľujem požiadať, aby o trovách konania rozhodol tým, že matke maloletého budú priznané vo výške 327,12 eur.

8. Matka maloletého na pojednávaní konanom dňa 25.11.2021 uviedla: s podaným návrhom otca na zníženie otca nesúhlasím, naopak žiadam zvýšiť výživné na môjho maloletého syna. Je pravdou, že 10 rokov toto výživné zvyšované nebolo, uvažovala som o tom viackrát, naposledy minulý rok, ale kvôli covidu som tento návrh nepodala. Výdavky na syna sa zvýšili jednak nástupom na SŠ, potreboval nový výkonnejší počítač, vyrástol, sú to zvýšené náklady na šatstvo, na obuv, samozrejme bežné výdavky za nájom, za bývanie, ďalej sú to výdavky na stravu a hygienu.

9. Právna zástupkyňa matky na predmetnom pojednávaní predložila doklady preukazujúce výdavky matky, zároveň na nahliadnutie rôzne účtenky o nákupe ošatenia pre syna a obuvi, doklad o nákupe počítača z roku 2018. Matka bola nútená zakúpiť pre syna novú posteľ a matrac, keďže stará bola už nevyhovujúca.

10. Kolízny opatrovník maloletého na predmetnom pojednávaní uviedol: S návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasíme. Nie je na mieste znižovať výživné na mal. dieťa, naopak súhlasíme s návrhom matky na zvýšenie výživného, keďže za posledných 10 rokov sa výška výživného nemenila, výživné zvyšované nebolo a samozrejme vzrástli odôvodnené výdavky a potreby mal. dieťaťa.

11. Zo správy ÚPSVaR Rožňava zo dňa 08.11.2021 vyplýva: maloleté dieťa pochádza z mimomanželského vzťahu matky a otca. Posledná súdna úprava výživného bola rozsudkom tunajšieho súdu pod sp. zn. 7P/279/2011-51 zo dňa 08.12.2011, kedy bola vyživovacia povinnosť otca upravená vo výške 150,00 eur mesačne od 04.07.2011 vopred, vždy do 15. dňa ktorého mesiaca do rúk matky. Súd zaviazal otca zaplatiť nedoplatok na výživnom za obdobie od 04.07.2021 do 30.11.2011 v úhrnnej sume 250,00 eur v mesačných splátkach po 30,00 eur splatných spolu s bežným výživným od právoplatnosti rozsudku. Dňa 02.11.2021 sa na základe predvolania na tunajší úrad dostavil otec dieťaťa, ktorý v predmetnej veci uviedol, že trvá na svojom podanom návrhu, nakoľko na jeho strane došlo k zásadným zmenám a to v tom zmysle, že v mesiaci september 2021 sa vrátil na X. z Í., kde pracoval ako mäsiar, s čistým mesačným príjmom 1.460,50 eur. Dôvodom jeho príchodu na X. boli vážne zdravotné problémy, ktoré mu neumožňujú naďalej vykonávať prácu v zahraničí. V súčasnej dobe je otec evidovaný na tunajšom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, v súvislosti s tým si vybavuje dávky. Svoju vyživovaciu povinnosť si otec dieťaťa plní pravidelne, nedoplatok nemá. Jeho príjem je v súčasnej dobe 0,00 eur, avšak má úspory, z ktorých uhradza bežné poplatky za bývanie, SIPO, vyživovaciu povinnosť voči T. a pod. Otec dieťaťa má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, a to voči mal. G. W., A.. XX.XX.XXXX Y. P. U. H. W., A.. XX.XX.XXXX. Pochádzajú z ďalšieho partnerského vzťahu s partnerkou G. L., A.. XX.XX.XXXX, s ktorými otec žije v spoločnej domácnosti. Partnerka je z tunajšieho úradu práce poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 275,90 eur a prídavku na dieťa vo výške 76,50

eur. Otec uviedol, že sa s maloletým synom nestretáva, v minulosti mu syn nezdvihol niekoľkokrát telefón, zatajoval sa a preto mal pocit, že dieťa nemá záujem sa s ním zhovárať a stretávať sa. Otec nedokázal uviesť akú stretnú školu dieťa navštevuje a s akými vyučovacími výsledkami. V ten istý deň sa na základe predvolania na tunajší úrad dostavila aj matka dieťaťa, ktorá v predmetnej veci uviedla, že nesúhlasí s návrhom otca a po dohode so svojim právnym zástupcom podá na tunajší súd protinávrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči ich maloletému synovi. Uviedla, že starostlivosť o maloletého syna zabezpečuje výlučne sama. Maloletý T. je študentom Spojenej technickej školy v Rožňave - obor grafik digitálnych médií, 2 ročník. Dosahuje priemerné vyučovacie výsledky. Uviedla, že súdom určená výška výživného pre dieťa je opodstatnená, matka bola nútená počas štúdia dieťaťa zakúpiť kvalitnejší digitálny fotoaparát, notebook a iné potrebné technické vybavenie potrebné pre štúdium na uvedenej strednej škole. Matka žije so synom v prenajatom 4-izbovom panelákovom byte, za ktorý matka uhrádza nájomné vo výške 251,74 eur, okrem toho má matka výdavky na plyn a elektrickú energiu vo výške 55,00 eur, za TV a internet matka uhrádza poplatok vo výške 23,90 eur. Matka dieťaťa je zamestnaná ako opatrovatelka seniorov, ktorú zamestnáva Mesto Rožňava, s čistým mesačným príjmom vo výške 500,00 eur. V tomto prípade je podľa nášho názoru potreba uplatniť princíp potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné, kedy sa neprihliada len na skutočný príjem povinného, ale vychádza sa z jeho potenciálnych príjmov, ktoré by povinná osoba mohla mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, dopyt na trhu práce. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie vlastných potrieb. Preto navrhujeme podaný návrh zo strany otca zamietnuť v plnom rozsahu.

12. Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Rožňava zo dňa 20.10.2021 vyplýva, že rodičia nepoberajú dávku v nezamestnanosti, dávky nemocenského poistenia ani dávky dôchodkového poistenia.

13. Z ročného mzdového listu za rok 2021, predloženého zamestnávateľom matky vyplýva, že matka má čistý mesačný príjem v priemere 533,00 eur.

14. Z dôkazov predložených otcom vyplýva, že otec poberal zo X. Í. nemocenské dávky: za mesiac január 2021 v sume 2.196,33 libier, za mesiac február 2021 v sume 1.773,23 libier, za mesiac apríl 2021 v sume 490,76 libier, za mesiac máj 2021 v sume 490,76 libier, za mesiac jún 2021 v sume 587,11 libier, za mesiac júl 2021 poberal nemocenské dávky v sume 587,11 libier, za mesiac august 2021 poberal nemocenské dávky v sume 866,38 libier, za mesiac september 2021 poberal nemocenské dávky v sume 96,36 libier.

15. Na základe Oznámenia ÚPSVaR Rožňava o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie zo dňa 24.09.2021 vyplýva, že otec bol dňa 20.09.2021 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

16. Právna zástupkyňa matky na predmetnom pojednávaní v záverečnej reči uviedla: zvýšiť výživné požadujeme od podania návrhu, teda od októbra 2021 a zároveň uvádzame, že za mesiac november zo strany otca nebolo uhradené výživné. Na podanom návrhu trváme, žiadame uhradiť nedoplatok na výživnom a zamietnuť návrh otca na zníženie výživného a zároveň žiadame uhradiť náhradu trov konania na zastupovanie matky v konaní vo výške 327,12 eur a vzhľadom na výšku príjmov dosiahnutých otcom za obdobie minulého roka v čase, keď tvrdil že bol na PN, dávame na úvahu súdu, či nie je vhodné prekročiť návrh matky vo výške 210,00 eur.

17. Kolízny opatrovník maloletého na predmetnom pojednávaní uviedol: navrhujeme návrhu matky vyhovieť a návrh otca zamietnuť.

18. Podľa ust. § 62 Zákona o rodine

(1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(6) Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

19. Podľa ust. § 63 Zákona o rodine

(1) Rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

(2) U rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

(3) Ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

20. Podľa ust. § 65 Zákona o rodine

(1) Ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

(2) Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

21. Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

22. Podľa ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

23. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že návrh otca nie je dôvodný. Každý rodič má v prvom rade povinnosť zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča, alebo potreby iné. Otec svoj návrh dôvodí tým, že v čase podania návrhu na zníženie výživného je otec práceneschopný zo zdravotných dôvodov. Zo strany otca však nebola preukázaná vôľa ani postupy, ktoré by viedli k tomu, že si zamestnanie hľadal. Napriek vyššie deklarovanému príjmu otca, sa otec dobrovoľne rozhodol z Írska odsťahovať, odísť z práce na základe vzájomnej dohody so zamestnávateľom, ako to otec potvrdil vo svojej výpovedi na pojednávaní. Bez toho, aby si otec zabezpečil nejaké zamestnanie na X., bez toho aby si požiadal o vyplácanie dávok z Í., sa rozhodol pracovný pomer ukončiť a úmyselne sa tak pripravil o svoj jediný príjem. Zároveň z tvrdení otca bolo veľmi nejednoznačné, či otec v skutočnosti za posledný rok v Í. pracoval, alebo bol práceneschopný, keďže pri oboznamovaní výšky jeho príjmu na pojednávaní, otec podľa výšky vyplatených dávok tvrdil, že v tom období pracoval, pri nižšej sume zase že bol práceneschopný. Zároveň otec nepreukázal súdu, že by mu jeho zdravotný stav neumožňoval sa zamestnať či už v odbore, v ktorom je vyučený, a v ktorom má dlhoročné pracovné skúsenosti alebo v nejakom inom. Dokonca sám uviedol, že sa dobrovoľne odmietol zúčastniť pracovného pohovoru z dôvodu, že najprv si potrebuje poriešiť svoj zdravotný stav. Súd dáva do pozornosti, že síce zdravotný stav povinného rodiča je podstatný pre určenie výšky výživného, avšak ak sa rodič svojim úmyselným konaním dostane do

stavu, kedy nemá žiaden príjem a odôvodňuje to tým, že rieši svoj zdravotný stav, súd takéto konanie rodiča považuje za neprimerané a nanajvýš nezodpovedné voči osobám, ktoré sú od neho závislé na výživnom.

Súd o protinávruhu matky rozhodol tak, že návrh je dôvodný. Posledná súdna úprava výživného bola v roku 2012, kedy súd zaviazal otca prispievať výživným na maloletého sumou 150,00 eur. V dôsledku plynutia času (takmer 10 rokov), na strane maloletého došlo ku kvalifikovaným zmenám zakladajúcim zvýšenie výživného zo strany povinného rodiča, jednak v dôsledku fyzického rastu a z toho vyplývajúcich zvýšených potrieb maloletého, ako aj v dôsledku školských a voľnočasových aktivít maloletého.

V prvom rade súd uvádza, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je ich zákonnou povinnosťou. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, voľnočasovými aktivitami dieťaťa a pod. Všetky tieto výdavky matka maloletého vyčísliła a boli uvedené vyššie. Po ich zrátaní potrebuje mesačne sumu približne 420,00 eur na pokrytie všetkých nevyhnutných nákladov maloletého. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Keďže je maloletý vo faktickej starostlivosti matky, v zásade sama znáša všetky výdavky na maloletého a v poskytovaní starostlivosti o maloletého neboli zistené žiadne nedostatky, čím sa matka podieľa na výžive maloletého.

Na strane povinného rodiča sa prihliada najmä na jeho schopnosti, faktické príjmy, ale i na jeho možnosti. Súd neprihliada na výdavky povinného, ktoré nie sú pre život nevyhnutné, ako sú úvery, poisťky, náklady na mobilný telefón a exekúcie. Zároveň súd uvádza, že potreby rodiča však môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič zodpovedajúcim spôsobom splní svoju vyživovaciu povinnosť. Súd pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti otca k mal. dieťaťu vychádzal z princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné, ktorý spočíva v tom, že súd neprihliada len na skutočné príjmy povinného, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, ktoré povinný mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové schopnosti, dopyt na trhu práce. Súd zistil ponuky na trhu práce vzhľadom k zameraniu a praxi povinného otca, z ktorých vyplynulo, že je v schopnostiach a možnostiach nájsť si zamestnanie tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Súd konštatuje, že neboli zistené a preukázané odôvodnené prekážky pre aplikáciu cit. princípu. Podľa názoru súdu, aj napriek zdravotným problémom otca, je v jeho schopnostiach a možnostiach, aby si zabezpečil pracovnú pozíciu zodpovedajúcu jeho zdravotným problémom. Rovnako súd zohľadnil objektívne možnosti otca, ktoré sú podmienené najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných jeho schopnostiam a kvalifikácii, o ktorých súd otca oboznámil priamo na pojednávaní.

Otec svoj návrh dôvodí aj tým, že mu pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP/51/2021 - 275 zo dňa 30.09.2021, kde súd zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Zjednodušene povedané, pokiaľ rodič plánuje zmenu zamestnania, zmenu bydliska alebo zmenu počtu vyživovacích povinností, musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozilo. Zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť, by malo byť len výnimočné a založené na výsostne objektívnych dôvodoch neschopnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť z dôvodov, ktoré nemôže sám ovplyvniť, ktorými môžu byť výrazné zhoršenie zdravotného stavu rodiča neumožňujúce mu naďalej vykonávať doterajšiu prácu, skončenie pracovného pomeru z dôvodov na strane zamestnávateľa alebo zníženie príjmu rovnako z dôvodov na strane zamestnávateľa. V opačnom prípade by zníženie výživného pre dieťa, resp. jeho nezvýšenie vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od poslednej úpravy pomerov, ako aj výraznej zmene odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť, znamenalo posunúť zodpovednosť povinného rodiča za zdravie a život dieťaťa len na druhého rodiča, ktorý sa navyše o dieťa osobne stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu.

Po vykonanom dokazovaní preto súd dospel k záveru, že zvýšené výživné v sume 210,00 eur mesačne je primerané možnostiam a schopnostiam otca a zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého.

24. Súd priznal zvýšené výživné od podania návrhu, čím povinnému otcovi vzniklo dlžné výživné za obdobie od 01.10.2021 do 25.11.2021 v sume 120,00 eur (za mesiac október 2021 uhradil výživné v sume 150,00 eur, dlžné výživné je teda 60,00 eur, za mesiac november 2021 uhradil 150,00 eur, dlžné

výživné je 60,00 eur), ktoré súd povolil otcovi splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 50,00 eur, pod hrozbou straty výhody splátok.

25. Podľa ust. § 57 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

26. Podľa ust. § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

27. Podľa ust. § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Súd o povinnosti nahradiť trovy konania rozhodol podľa ust. § 55 CMP, v zmysle ktorého súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. V tomto smere súd vzhliadol na okolnosti, ktoré predchádzali podaniu návrhu otca, a to konanie otca, v dôsledku ktorého sa otec zbavil možnosti plniť vyživovaciu povinnosť k maloletému a teda ktorú súd vyhodnotil ako nedôvodnú a návrh zamietol. Súd preto považoval za spravodlivé priznať matke náhradu trov voči otcovi, ktorý zapríčinil začatie konania zo subjektívnych dôvodov.

29. Súd priznal matke náhradu trov v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Ministerstva spravodlivosti SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), titulom trov právneho zastúpenia. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len „Vyhláška“) suma 83,62 eura. Matka má právo na náhradu trov právneho zastúpenia advokátom v sume 340,16 eura, ktoré pozostávajú z 3 úkonov právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom podľa § 13a ods. 1 písm. a) Vyhlášky, 2/ písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - podanie doručené súdu dňa 28.10.2021 podľa § 13a ods. 1 písm. c) Vyhlášky, účasť na pojednávaní dňa 25.11.2021 podľa § 13a ods. 1 písm. d) Vyhlášky. Za každý úkon právnej služby patrí náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné a miestne prepravné v súlade s ust. § 16 ods. 3 Vyhlášky v sume 3 x 10,87 eura za rok 2021. Spolu sú trovy právneho zastúpenia 283,47 eura, z ktorých právnenému zástupcovi žalobcu prislúcha podľa ust. § 18 ods. 3 Vyhlášky 20 % DPH, ako jej platiteľovi. Na základe uvedeného trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 340,16 eura, avšak keďže si právna zástupkyňa matky uplatnila len sumu 327,12 eur, súd jej priznal takto uplatnenú sumu.

30. Vyčíslenú sumu náhrady trov konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 327,12 eura je otec povinný v súlade s ust. § 263 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku zaplatiť právnej zástupkyňe matky, JUDr. Martine Vnenčákovej, advokátke so sídlom Čučmianska dlhá 7, Rožňava.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia v troch vyhotoveniach, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.